

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/241/2019
Identifikačné číslo spisu: 5810205611
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5810205611.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu G. L., bývajúceho v O., Z. XXX/X, zastúpeného JUDr. Veronikou Leppovou, advokátkou so sídlom v Tvrdošíne, Medvedzie 45/19, proti žalovanej T. O., bývajúcej v O., Z. XXX/X, zastúpenej JUDr. Petrom Vévurkom, advokátom so sídlom v Námestove, Mieru 312/13, o odstránenie prístrešku k rodinnému domu a betónového plotu, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 8C/194/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 14. novembra 2018 sp. zn. 7Co/252/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 29. marca 2018 č. k. 8C/194/2010-170 zamietol žalobu žalobcu, ktorý sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej odstrániť bližšie označenú stavbu a betónový plot. Žalobca tvrdil, že drevený prístrešok, postavený žalovanou medzi jej rodinným domom a jeho rodinným domom, zasahuje do jeho vlastníctva. Taktiež, pokiaľ žalovaná postavila v zadnej časti pozemku betónové oplotenie, uvedené zasahuje do jeho vlastníckeho práva.

1.1. Vzhľadom na rozdielne tvrdenie strán sporu ohľadom možnosti zásahu žalovanej do vlastníckeho práva žalobcu vybudovaním dreveného prístrešku, ako aj oplotenia s betónovým základom v zadnej časti pozemku, nariadil prvostupňový súd znalecké dokazovanie znalcom z odboru Geodézia a kartografia Ing. Pavlom Krišpínskym. Znalec v posudku uviedol, že pletivové oplotenie v betónovom múrku je postavené na parcele žalovanej a taktiež prístrešok žalovanej je postavený na jej pozemku. Vzhľadom na výsledok znaleckého dokazovania žalobca navrhol kontrolné znalecké dokazovanie s tým, že znalecký posudok predloží súdu. Do rozhodnutia súdu žalobca žiadny znalecký posudok nepredložil.

1.2. Vychádzajúc z o zisteného skutkového stavu dospel prvostupňový súd k záveru, že žalobca dôvodnosť uplatneného nároku na odstránenie dreveného prístrešku, ako aj oplotenia s betónovým základom, v konaní na základe svojej dôkaznej iniciatívy nepreukázal. O trovách konania rozhodol tak, že úspešnej žalovanej priznal náhradu trov v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 14. novembra 2018 sp. zn. 7Co/252/2018 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd uviedol, že záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní tvrdenia, že prístrešok k rodinnému domu súp. č. 260, ako aj betónový plot postavený na hranici pozemkov, zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu, je dôvodný.

2.2. V danom prípade, odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu nebolo preukázané tvrdenie žalobcu v žalobe, že vybudovaním dreveného prístrešku a oplotením s betónovým základom, žalovaná zasiahla do vlastníckeho práva žalobcu. Za účelom preukázania alebo vyvrátenia tvrdenia žalobcu o tomto zásahu bolo nariadené znalecké dokazovanie a bol vypracovaný Znalecký posudok č. 59/2011 Ing. Pavlom Krišpínskym, ktorý dospel k záveru, že na základe toho, ako prebieha hranica medzi pozemkami žalobcu a žalovanej, postavený drevený prístrešok, ako aj betónový základ s oplnotením v zadnej časti pozemku, je postavený na pozemkoch žalovanej. Znalec v znaleckom posudku podrobne uvádzal, z akých podkladov pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal a ďalej sa podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne vyjadril aj k predneseným námietkam žalobcu, s ktorými sa súd prvej inštancie podrobne vysporiadal v bodoch 9 - 13 odôvodnenia rozsudku. V zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 CSP je dôvodné hodnotiť uvedený znalecký posudok za úplný vo vzťahu k jeho zadaniu, logicky zdôvodnený a v súlade aj s ostatnými vykonanými dôkazmi. Pokiaľ sa žalobca domnieval, že je potrebné preukazovať svoje tvrdenia ďalšími skutočnosťami a dôkazmi, mal súdom prvej inštancie vytvorený dostatočný priestor k tomu, aby svoje práva v konaní realizoval.

2.3. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Toto odôvodnil § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konania.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP aj s použitím výkladového pravidla podľa § 124 ods. 1 CSP možno ustáliť, že žalobca (i) nesúhlasil so skutkovým a právnym posúdením veci odvolacím (i prvostupňovým) súdom, ďalej (ii) namietal, že odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho odvolacími námietkami; v tejto súvislosti namietal najmä jeho nesúhlas s vykonaným znaleckým dôkazom.

3.2. V súvislosti s § 421 ods. 1 písm. a/ CSP žalobca konkrétne neuviedol žiadnu právnu otázku pri riešení ktorej sa mal odvolací súd odkloniť od ustálenej praxe dovolacieho súdu, ani žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu od ktorého sa mal odvolací súd odkloniť. Vo všeobecnosti iba polemizoval s právnymi závermi a skutkovými zisteniami nižších súdov, spochybňoval správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu a kritizoval jeho nedostatočný postup v odvolacom konaní.

3.3. Žalobca podaním z 2. apríla 2020 doručil dovolaciemu súdu ďalšie písomnosti súvisiace s prebiehajúcim exekučným konaním proti jeho osobe (vymáhané trovy konania žalovanou stranou, pozn.)

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie zamietol a priznal jej náhradu dovolacích trov. Poukázala na skutočnosť, že žalobca v podanom dovolaní nekonkretizoval právnu otázku, ani neoznačil žiadne dovolacie rozhodnutie, od ktorého sa mal odvolací súd odkloniť. Podobne aj v súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP žalobca neuviedol, v čom konkrétne mu procesný postup súdu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť

podľa § 447 písm. c/ CSP.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 7Cdo/312/2018, 8Cdo/67/2017).

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí

d o výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprisnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

9. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t.j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

10. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (pozri napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/206/2016, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/158/2017, 7Cdo/312/2018, 8Cdo/99/2017).

Dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP

11. Dovolateľ najskôr uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým s a konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú dovolateľom namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne uplatnenými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie (II. ÚS 76/07).

14. Žalobca v súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP uviedol, že nesúhlasí so skutkovým a právnym posúdením veci odvolacím (i prvostupňovým) súdom a odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho odvolacími námietkami; v tejto súvislosti namietal najmä jeho nesúhlas s vykonaným znaleckým dôkazom (pozri bod 3.1.).

15. Žalobca teda vyvodzuje existenciu procesnej vady konania uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP (aj) z nesprávneho právneho záveru odvolacieho súdu. Dovolací súd už za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy konštatoval, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (pozri R 54/2012). Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, resp. prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, zotrúva rozhodovacia prax dovolacieho súdu aj v súčasnosti (pozri napr. R 24/2017 a tiež rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 1Cdo/71/2018, 2Cdo/49/2018, 3Cdo/37/2018, 4Cdo/1/2018, 5Cdo/191/2018, 7Cdo/79/2018, 8Cdo/76/2018).

16. Pokiaľ žalobca namietal závery uskutočneného dokazovania znalcom, z obsahu ktorého oba nižšie súdy ustálili aj svoje skutkové a právne závery (o hranici medzi pozemkami sporových strán, pozn.), z obsahu spisu vyplýva, že k námietkam žalobcu proti znaleckému posudku č 59/2011 najskôr zaujal stanovisko znalec (č.l. 107 spisu) a následne prvoinštančný súd na pojednávaní 21. mája 2012 nariadil doplnenie znaleckého posudku, z ktorého (č.l. 127 a nasl. spisu) o.i. vyplynulo, že nie je možné určiť hranicu medzi parcelami sporových strán porovnaním výmery podľa poľného náčrtu č. 20/a (na ktorý poukazoval žalobca, pozn.) a platného stavu, ktorý je uvedený v mape CKN. Na pojednávaní konanom dňa 17. januára 2017 vyzval vec prejednávajúci sudca prvostupňového súdu stranu žalobcu, aby v lehote 30 dní zabezpečil kontrolný znalecký posudok. Na jeho doručenie bezúspešne urgoval súd stranu žalobcu podaním z 31. mája 2017 a 12. júla 2017 a na pojednávaní dňa 29. marca 2018 aj vyhlásil rozsudok vo veci samej. Na tomto pojednávaní tiež prvostupňový súd zamietol návrh strany žalobcu, aby súd ustanovil kontrolného znalca, a to s poukazom na existenciu znaleckého posudku, ktorého závery postačujú na rozhodnutie vo veci samej (bod 15 odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu).

16.1. Na základe uvedených skutočností aj podľa názoru dovolacieho súdu bol procesný postup nižších súdov správny, a k prvostupňový súd nesúhlasil s návrhom strany žalobcu, aby súd ustanovil kontrolného znalca, keďže považoval doteraz zistené závery znalcom za dostatočné pre rozhodnutie vo veci (§ 185 ods. 1 CSP). Zároveň ale stanovil lehotu strane žalobcu na predloženie takéhoto kontrolného znaleckého posudku (§ 209 ods. 1 CSP), v ktorej lehote 30 dní strana žalobcu znalecký posudok nepredložila a nepredložila ho ani do času rozhodovania súdom prvej inštancie (žalobca mal takto možnosť predložiť tento posudok v priebehu cca 14 mesiacov).

16.2. Dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v rámci civilného procesu nie je povinný vykonať všetky navrhované

dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

16.3. V neposlednom rade najvyšší súd dodáva, že pokiaľ žalobca v dovolaní poukazuje na to, že v konaní nebol vykonaný ním navrhnutý dôkaz - kontrolné znalecké dokazovanie a rovnako naznačuje nesprávne vyhodnotenie dôkazov, prípadne neúplné zistenie skutkového stavu, podľa právneho názoru dovolacieho súdu a ni v zmysle teraz platnej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo 187/2017).

17. Žalobca v podanom dovolaní tiež namietal, že odvolací súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v odvolaní, nedal odpovede na ním nastolené podstatné skutkové a právne otázky.

17.1. Z ustanovenia § 387 ods. 3 CSP vyplýva, že odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

17.2. Podľa § 393 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykoná a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

17.3. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP umožňuje odvolaciemu súdu, aby sa v potvrdzujúcom rozsudku, ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody. Aj v takom prípade je však v zmysle § 387 ods. 3 veta druhá CSP povinný vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

17.4. V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení svojho (dovolaním napadnutého) rozsudku rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP). Zároveň sa (aj) podľa názoru dovolacieho súdu dostatočným spôsobom vysporiadal s relevantnými námietkami žalobcu (bod 8 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu teda obsahuje dostatočné vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Treba mať zároveň na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Dovolaateľ preto nedôvodne argumentoval, že sa odvolací súd v napadnutom rozsudku nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v odvolaní; za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

18. Majúc na zreteli vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu

nedisponuje vadou konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, a teda prípustnosť dovolania žalobcu z tohto ustanovenia nemožno vyvodit'.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP

19. Žalobca prípustnosť dovolania vyvodzuje aj z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (pozri bod 3.2.), v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

19.1. Žalobca v súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP konkrétne neuviedol žiadnu právnu otázku pri riešení ktorej sa mal odvolací súd odklonit' od ustálenej praxe odvolacieho súdu, ani žiadne rozhodnutie odvolacieho súdu od ktorého sa mal odvolací súd odklonit' (bod 3.2.).

19.2. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 421 CSP v spojení s § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.

19.3. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

19.4. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevyvedie právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach a predpokladoch o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky do úvahy prichádzajúce rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky. V opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priechiaci sa nielen všeobecne novej koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétne cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števíček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str.1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, sp. zn. 3Cdo/28/2017).

19.5. Dovolací súd preskúmaním obsahu dovolania zistil, že žalobca nesplnil vyššie uvedenú povinnosť, keď neuviedol konkrétne rozhodnutie/rozhodnutia odvolacieho súdu, od ktorého/ktorých sa odvolací súd odchýlil, a tiež neuviedol, v čom sa odvolací súd v prejednávanej veci odchýlil od ustálenej súdnej praxe odvolacieho súdu. Inak povedané dôvod prípustnosti podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP sa musí okrem vymedzenia právnej otázky viazať tiež na konkrétnu ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany odvolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd.

19.6. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu nevyplýva (ani) z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Vzhľadom na to jeho neprípustné dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.